

Đêm thấy ta là thác đổ.

Trịnh công Sơn

Một đêm bước chân về gác nhỏ chợ nhớ đóa hoa tường
Một hôm bước chân về giữa chợ chợ thấy vui như trẻ

vi Bàn tay ngắt hoa từ phố nọ Giờ đây đã quên vườn
thơ Đồi ta có khi là đóm lửa Một hôm nhóm trong vườn

xưa Một hôm bước qua thành phố lạ Thành phố đã đi ngủ
khuya Vườn khuya đóa hoa nào mới nở Đồi ta coa ai vừa

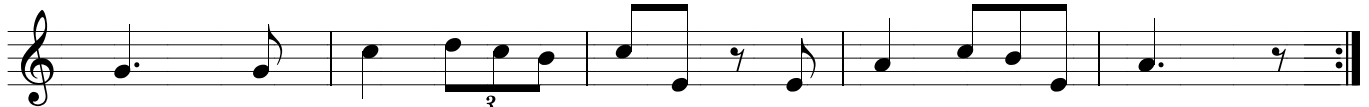
trưa Đồi ta có khi tựa lá cỏ Ngồi hát ca rất tự
qua Nhiều khi thấy trăm nghìn năm mộ Tôi nghĩ quanh đây hồ

do Nhiều khi bỗng như trẻ nhớ nhà Từ những phố kia tôi
như Đồi ta hết mang điều mới lạ Tôi đã sống rất ơ

về Ngày xuân bước chân người rất nhẹ Mùa xuân đã qua bao
hờ Lòng tôi có đôi lần khép cửa Rồi bên vết thương tôi

lần Nhiều đêm thấy ta là thác đổ Tỉnh ra có khi còn nghe.
quỳ Vì em đã mang lời khẩn nhỏ Bỏ tôi đứng bên bờ kia.